

Casellas, convidant-lo a un match entre els dos respectius tims. Ignorém els fonamentals motius que tingui'l «Barcelona» per a no acceptar el desafió, se bé supossem que deu ser la falta de confiança en la victòria.

En quan a lo de deixar irresposta la carta del senyor Casellas, en el nostre entendre, representa una falta d'educació i un excés de descortesia.

Nosaltres, sportivament admiradors del joc noble i científic del «Barcelona», lamentém certes bruticies i desaprensius actes d'alguns elements del esmentat Club.

Diumenge passat tingué lloc en el camp del «Barcelona» un interessant partit entre els primers del «Espanyol» i els del «Badalona». Aquest partit que acabá amb el resultat de 5 goals a 1 a favor del «Espanyol», va proporcionar-nos una improvisada sessió de boxe entre els entusiastes dels de la platja i els partidaris del «Real». Realment no ni havia per a tant.

Comprenem que la passió es tan necessaria a la vida del sport, com la salut a la vida del home. Pero aixís com un excés de salut pot matar a una persona d'un atac de feridura, també un sport pot desaparèixer d'un d'un atac de incultura.

I tan satisfets que estém nosaltres, quan veiem sols una patrulla de guades de se-

guretat entre mitj d'una gran multitud que crida i s'expansiona en un partit de foo-ball!

Fora molt dolorós veure-ns un dia confosos amb aquell públic que han d'imposar-li l'ordre i la cultura, uns quants piquets de la Guarda civil.

Tir.

La setmana passada se celebrá un concurs de tir organitzat per els elements jaumins, entre els requetés d'aquesta ciutat. Un dels premis consistia amb una broving sense cápsules.

Nosaltres en el primer concurs de tir que celebrém, prometém oferirlos unes artístiques bales amb la inscripció sigüent: «A les víctimes de l'inconsciencia religiosa».

E. F.

Boxa.

Ressenyarém oportunament l'anunciat i esperat «match» Franch-Hoche i Pomés, dos dels nostres millors jugadors.

Se m'ha dit que al que surti guanyador será «retat» públicament per l'intrèpit Armeniol; ¿será veritat?

La vetllada tindrà lloc no a l'Esquerra del Ensaxe ni al Iris, sino al afrancesat Tabarín el dia 10 a les 22. Espero veure-l molt concorregut, especialment de dones, que son admiradores de un dels lluitadors.

Rizal

De tot-arreu

Sarah Bernhardt.

L'insigne trágica francesa, sufrí un accident representant «Joana d'Arc», a consecuencia del qual se li ha tingut d'amputar una cama.

Avui l'estat de la genial artista es satisfactori, segons resen els botletins mèdics. I Sarah Bernhardt pensant ja retornar a la vida, vol recobrar desde'l Maig vinent la seva admirable activitat, donant conferencies que li han estat sollicitades i fins reapareixent en el teatre. El primer paper que desempenyi será'l de Bertrand, de «La primpcesa llunyana» creat per De Mat, ara fa vint anys.

Nombroses proposicions també li han estat fetes per autors famosos que li ofereixen obres en les quals podria interpretar el seu paper sense la menor fatiga física, encara que permetent-li mostrar tot el seu geni dramàtic.

Sarah Bernhardt ha rebut grans mostres de simpatia de tot-arreu: del President de la República, la Casa Reial d'Espanya, del duc d'Orleans, del Municipi de Burdeus, d'Anglaterra, dels Estats Units, etc., etc.

M. Rostand, el gran poeta, acudí personalment desde Cambó, per a fer-li present el seu homenatge.

LA REPUBLICA DE 1873

Apuntes para escribir su historia